

อัญญา เก่งบุญพร: การประเมินความต้องการด้านอุดมศึกษาของผู้ลี้ภัยชาวคะเนียง: ศึกษากรณีพื้นที่พักพิงชั่วคราวพม่า (AN ASSESSMENT OF THE NEEDS FOR HIGHER EDUCATION OF KAREN REFUGEES ALONG THE THAI-MYANMAR BORDER: A CASE OF NU PO CAMP) อ.ปีที่ปรึกษา: พรพิมล ศรีโชติ. 125 หน้า.

การศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับผู้ลี้ภัยเทียบเท่ากับความต้องการพื้นฐานทางกายภาพ เช่น อาหาร, น้ำ, ที่พักอาศัย, และบริการด้านสาธารณสุข เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยเสริมสร้างความรู้ ทักษะ รวมถึงคุณภาพทางจิตใจที่จำเป็นต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลที่มีสถานะเป็นผู้ลี้ภัย ซึ่งต้องเผชิญหน้าและปรับตัวให้เท่าเทียมกับกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากประเทศที่เป็นถิ่นฐานเดิม มายังประเทศที่ให้การพักพิง ในกรณีของความขัดแย้งทางศาสนาชาติพันธุ์และการละเมิดสิทธิมนุษยชนในสหภาพพม่าได้ทำให้ประชาชนจำนวนมากต้องหลบหนีออกมาออกประเทศ กลายเป็นผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นในประเทศซึ่งเลี้ยง ตั้งเขตศรวรรษที่ 80 ประเทศไทยได้ให้การรองรับผู้หลบหนีภัยจากพม่านับหลายแสนคน โดยในปัจจุบันมีการตั้งค่ายพักพิงสำหรับผู้ลี้ภัยจากพม่าตามแนวชายแดนไทย-พม่า ถึง 9 แห่ง งานวิจัยชิ้นนี้ ได้วิเคราะห์ถึงปัญหาทางด้านการศึกษของผู้ลี้ภัย โดยประเมินจากคุณภาพของการศึกษาในค่ายผู้ลี้ภัยที่อยู่ในปัจจุบันและโอกาสของผู้ลี้ภัยในการเข้าถึงศึกษาระดับสูงภายหลังอพยพ นอกจากนั้นงานวิจัยนี้ยังสำรวจโครงสร้างและนโยบายขององค์กรการศึกษา อาทิ องค์กรพัฒนาเอกชน, สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ และรัฐบาลไทยที่เกี่ยวข้องกับโอกาสทางการศึกษาในระดับสูงของผู้ลี้ภัยชาวคะเนียง

ผลของการศึกษานี้ ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและการการเก็บข้อมูลในพื้นที่ ในกรณีวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ทำให้ได้พบความทุกข์และแนวคิดที่มีอยู่แล้ว ส่วนในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์และแลกเปลี่ยนกับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องในเชิงลึกโดยการได้พูดคุยตาม รวมทั้งได้สังเกตการณ์และบทสนทนาเอกสารที่จัดทำโดยองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งผู้วิจัยให้ข้อมูลหลักในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ลี้ภัยชาวคะเนียงในค่าย, ตัวแทนจากองค์กรชุมชน, องค์กรพัฒนาเอกชน, สถาบันการศึกษา, ภาคราชการขนาดใหญ่ และกระทรวงศึกษาธิการ. ผลจากกรณีศึกษาชิ้นนี้ ชี้ให้เห็นว่าในปัจจุบันมีการให้การศึกษาแก่ผู้ลี้ภัยในระดับประถม มัธยม และระดับสูงกว่ามัธยม ซึ่งทาง The Karen Education Department (KED) และองค์กรพัฒนาเอกชนเป็นผู้ดูแลและบริหารจัดการ แต่ผลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้ลี้ภัยเหล่านั้นมีความต้องการในการเข้าถึงศึกษาในระดับที่สูงกว่าที่มีอยู่เพื่อพัฒนาการของพวกเขาในอนาคต เนื่องจากระบบการศึกษาของผู้ลี้ภัยที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น ไม่ค่อยตรงกับความต้องการของผู้ลี้ภัยชาวคะเนียงเกี่ยวกับความร่วมมือและการช่วยเหลือขององค์กรภาคีที่สำคัญอย่าง องค์กรพัฒนาเอกชน, องค์กรชุมชน, และรัฐบาลไทย ซึ่งผลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่ามีความจำเป็นที่ประชาคมระหว่างประเทศ, องค์กรพัฒนาเอกชนและรัฐบาลไทย จะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าถึงการศึกษาในระดับสูงของ ผู้ลี้ภัยในมากขึ้น รวมทั้งจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีในปัจจุบันให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ บทบาทของประชาคมระหว่างประเทศมีความสำคัญในการสร้างโอกาสให้กับผู้ลี้ภัยและส่งเสริมสิทธิในการเข้าถึงการศึกษาในระดับสูง ตลอดจนเสริมสภาพในการเลือกแนวทางในการศึกษาของชาวคะเนียงภายในค่ายผู้ลี้ภัยด้วย

สาขาวิชา การพัฒนาาระหว่างประเทศ
ปีการศึกษา 2549
โดยมีชื่ออำนวยการที่ปรึกษา: *Prayida We*
โดยมีชื่อผู้รับผิดชอบ: *Pawpimol Srithi*